

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Білобороди Костянтина Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів частин першої, другої статті 33¹, частини четвертої статті 424 Кримінального процесуального кодексу України, окремого припису пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“

Київ
16 вересня 2026 року
№ 220-1(I)/2026

Справа № 3-144/2026(320/26)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Філюка Петра Тодосьовича – головуючого,
Кичуна Віктора Івановича – доповідача,
Олійник Алли Сергіївни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Білобороди Костянтина Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів частин першої, другої статті 33¹, частини четвертої статті 424 Кримінального процесуального кодексу України, окремого припису пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 28, ст. 532).

Заслухавши суддю-доповідача Кичуна В.І. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Білоборода К.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) приписи частин першої, другої статті 33¹, частини четвертої статті 424 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), окремий припис пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII (далі – Закон).

Відповідно до статті 33¹ Кодексу Вищому антикорупційному суду підсудні кримінальні провадження стосовно корупційних кримінальних правопорушень, передбачених в примітці статті 45 Кримінального кодексу України, статтями 206², 209, 211, 366², 366³ Кримінального кодексу України, якщо наявна хоча б одна з умов, передбачених пунктами 1–3 частини п'ятої статті 216 Кодексу (частина перша); слідчі судді Вищого антикорупційного суду здійснюють судовий контроль за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальних провадженнях щодо кримінальних правопорушень, віднесених до підсудності Вищого антикорупційного суду відповідно до частини першої статті 33¹ Кодексу (частина друга).

Згідно з частиною четвертою статті 424 Кодексу ухвала слідчого судді після її перегляду в апеляційному порядку, а також ухвала суду апеляційної інстанції за результатами розгляду апеляційної скарги на таку ухвалу оскарженню в касаційному порядку не підлягають.

Відповідно до пункту 1 розділу I Закону, зокрема, статтю 129 Конституції України викладено у новій редакції. Окремим приписом пункту 1 розділу I Закону передбачено, що основними засадами судочинства є „забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення“.

Білоборода К.І. звертався зі скаргою до Шевченківського районного суду міста Львова і до Вищого антикорупційного суду на бездіяльність

уповноважених осіб Львівського територіального управління Національного антикорупційного бюро України, яку суди повернули з підстав неналежної предметної підсудності справи.

Остаточними судовими рішеннями у справі Білобороди К.І. з питань відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, другої статті 33¹ Кодексу є ухвала Львівського апеляційного суду від 30 грудня 2025 року у судовій справі № 466/11882/25 та ухвала Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду від 6 січня 2026 року у судовій справі № 991/13083/25; з питань відповідності Конституції України частини четвертої статті 424 Кодексу, окремого припису пункту 1 розділу I Закону – ухвала Верховного Суду від 15 січня 2026 року у судовій справі № 991/13083/25.

Білоборода К.І. вважає, що внаслідок застосування оспорюваних приписів Кодексу та Закону порушено його право на судовий захист (доступ до суду) та право власності, гарантовані частинами першою, другою статті 55, частиною першою статті 41 Конституції України.

На підтвердження своїх доводів автор клопотання посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, Закону, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Загальну декларацію прав людини 1948 року, Міжнародний пакт про громадянські і політичні права 1966 року, на юридичні позиції Конституційного Суду України, рішення Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у його справі.

2. Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, керується таким.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (пункт 2 частини першої

статті 77); як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої статті 77, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд необхідним із мотивів суспільного інтересу (частина друга статті 77); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя статті 77).

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України з огляду на аргументи, наведені Білобородою К.І., вважає, що строк подання конституційної скарги не підлягає поновленню.

2.2. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз конституційної скарги дає підстави стверджувати, що автор клопотання не навів аргументів щодо неконституційності частин першої, другої статті 33¹, частини четвертої статті 424 Кодексу та окремого припису пункту 1 розділу I Закону, а висловив незгоду із судовими рішеннями у його справах та застосуванням судами оспорюваних приписів Кодексу та Закону, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Білобороди Костянтина Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів частин першої, другої статті 33¹, частини четвертої статті 424 Кримінального процесуального кодексу України, окремого припису пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**